

[Prima Pagină](#) > ... > [Proceduri Judiciare](#) > [Cauze Civile](#) > [Termene Procedurale](#) > [Austria](#)

Termene procedurale

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Dreptul austriac prevede diferite tipuri de termene.

Există o distincție între termenele procedurale, adică temenele-limită până la care o parte sau altă persoană implicată în procedură poate sau trebuie să ia măsuri specifice în scopul procedurii, și termenele de fond, adică termenele-limită până la care trebuie să aibă loc un anumit eveniment pentru a produce anumite efecte de fond în baza sistemului juridic [cum ar fi termenele-limită pentru depunerea unei cereri legate de accesul nepermis pe o proprietate în baza articolului 454 din Codul de procedură civilă (*Zivilprozessordnung*, ZPO) sau pentru notificarea chirișilor în baza articolului 560 din Codul de procedură civilă]. Este important de precizat că termenul necesar pentru livrare prin intermediul serviciului poștal nu este inclus în termenele procedurale, dar este inclus în termenele de fond. Aceasta înseamnă, de exemplu, că o cale de atac este considerată a fi depusă la termen dacă aceasta a fost depusă la oficiul poștal în ultima zi a termenului procedural stabilit pentru calea de atac (data timbrului poștal), chiar dacă instanța primește calea de atac după termenul-limită.

De asemenea, se face o distincție între termenul care este stabilit direct prin lege (de exemplu, termenele-limită pentru căile de atac) sau de judecător în funcție de cerințele aplicabile pentru fiecare caz în parte (de exemplu, termenul-limită pentru depunerea unei garanții pentru acoperirea costurilor). Termenele-limită prevăzute pentru anchete, pentru care legea prevede doar un anumit interval de timp [durata minimă sau maximă sau durata aproximativă, conform articolului 257 alineatul (1) din Codul de procedură civilă pentru data unei audieri preliminare], reprezintă o combinație a celor două.

Termenele absolute sunt determinate de data la care acestea se încheie (de obicei o zi calendaristică), în timp ce termenele relative sunt determinate de durată. Datele de începere se stabilesc pe baza evenimentului care declanșează termenul.

În general, judecătorii pot prelungi termenele (termene care pot fi prelungite). Cazurile excepționale în care legea împiedică o prelungire sunt cunoscute ca termene care nu pot fi prelungite sau termene obligatorii.

Există o distincție între termenele reversibile și cele nereversibile, în funcție de posibilitatea restabilirii poziției anterioare, în cazul nerespectării unui termen-limită. Reversibilitatea reprezintă regula generală. În cazurile excepționale în care restabilirea poziției anterioare este interzisă, termenul-limită este definit ca termen precluziv sau fix (*Fallfrist*). Exemple de termene procedurale precluzive sunt termenele-limită absolute pentru depunerea unei cereri de anulare sau a unei cereri pentru o nouă procedură de judecată [articolul 534 alineatul (3) din Codul de procedură civilă].

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971

Zilele de sâmbătă, de duminică, Vinerea Mare și zilele de sărbătoare legală sunt zile nelucrătoare în Austria. 1 ianuarie (Anul Nou), 6 ianuarie (Boboteaza), Lunea Paștelui, 1 mai, Înălțarea, Lunea Rusaliilor, Ziua Domnului, 15

august (Adormirea Maicii Domnului), 26 octombrie (ziua națională a Austriei), 1 noiembrie (Sărbătoarea Tuturor Sfinților), 8 decembrie (Neprihănită Zămislire), 25 decembrie (Crăciunul) și 26 decembrie (a doua zi de Crăciun) sunt sărbători legale în Austria.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Cele mai multe dispoziții privind termenele pot fi găsite la articolele 123-129 și 140-143 din Codul de procedură civilă, la articolul 222 din Codul de procedură civilă și la articolul 89 din Legea privind organizarea judiciară (*Gerichtsorganisationsgesetz, GOG*).

În plus, numeroase alte legi privind formele speciale de procedură prevăd dispoziții care diferă în detaliu de acestea, dar nu toate pot fi enumerate aici din motive de concizie.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

În cele mai multe dintre cazuri, un termen începe la data transmiterii deciziei de ordonare sau declanșare a termenului; în celelalte cazuri, acesta începe atunci când este pronunțată hotărârea (articolul 124 din Codul de procedură civilă).

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Da; contrar regulii generale conform căreia data transmiterii este notificarea sau comunicarea deciziei de a declanșa sau de a ordona termenul, se consideră că hotărârile judecătorești și petițiile juridice transmise pe cale electronică [articolul 89a alineatul (2) din Legea privind organizarea judiciară] au fost notificate sau comunicate în ziua lucrătoare care urmează imediat după sosirea lor în domeniul electronic al destinatarului (o zi de sâmbătă nu este clasificată drept zi lucrătoare în acest scop) [articolul 89a alineatul (2) din Legea privind organizarea judiciară].

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

În cazul în care un termen este exprimat în zile, data sau data evenimentului, utilizată pentru calcularea datei de începere, nu este inclusă în calculul termenului.

Pe de altă parte, termenele exprimate în săptămâni, luni sau ani expiră la miezul nopții în ziua ultimei săptămâni sau a ultimei luni care corespunde ca denumire sau număr datei de începere. În cazul în care nu există o astfel de dată în ultima lună, termenul va expira în ultima zi a acelei luni.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

Termenele exprimate în zile sunt calculate în zile calendaristice.

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Având în vedere natura calculului aplicat pentru termenele exprimate în săptămâni, luni sau ani (a se vedea întrebările 6 și 9), acest aspect nu reprezintă o problemă în cazul unor astfel de termene.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

Termenele exprimate în săptămâni, luni sau ani expiră la miezul nopții în ziua ultimei săptămâni sau a ultimei luni care corespunde ca denumire sau număr datei de începere. În cazul în care nu există o astfel de dată în ultima lună a termenului (dacă, de exemplu, un termen de o lună începe la 31 ianuarie), termenul va expira în ultima zi a lunii (în acest caz, la 28 sau 29 februarie). Zilele de sâmbătă, de duminică, de sărbătoare legală și Vinerea Mare nu afectează data de începere sau durata termenelor.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

Desigur. Da, termenele care se încheie într-o zi de sâmbătă, de duminică, de sărbătoare legală sau în Vinerea Mare expiră în următoarea zi lucrătoare (atât timp cât respectiva zi nu este una dintre cele sus-menționate).

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Termenele obligatorii în căile de atac sunt stabilite între 15 iulie și 17 august și între 24 decembrie și 6 ianuarie. În cazul în care aceste perioade încep pe parcursul unui termen obligatoriu sau dacă începutul termenului obligatoriu se încadrează în una dintre aceste perioade, termenul este prelungit cu întreaga perioadă sau cu perioada rămasă atunci când încep.

Acest lucru nu se aplică în cazul anumitor proceduri speciale, mai ales în litigii implicând accesul nepermis pe o proprietate, pensiile de întreținere, cererile de executare și ordinele provizorii, și nici în cazul termenelor pentru căile de atac formulate împotriva hotărârilor de recunoaștere implicite.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

Ca regulă generală, termenul pentru calea de atac depinde de tipul de decizie (hotărâre sau ordin) și de obiect. În cauzele civile contencioase, termenul pentru introducerea unei căi de atac împotriva unui ordin (*Rekurs*) este în general de 14 zile, în timp ce termenul pentru introducerea unei căi de atac împotriva unei hotărâri (*Berufung*) este de patru săptămâni.

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

În general, judecătorii pot prelungi termenele (termene care pot fi prelungite). Cazurile excepționale în care legea împiedică o prelungire sunt cunoscute ca termene care nu pot fi prelungite sau termene obligatorii (de exemplu, termene-limită pentru depunerea unei căi de atac).

Toate termenele pot fi scurtate pe baza unui acord documentat convenit între părți. Instanța poate scurta un termen la cererea unei părți, cu condiția ca aceasta să demonstreze că un termen mai scurt este necesar pentru a evita riscul de pierderi semnificative și ca cealaltă parte să poată întreprinde cu ușurință acțiunea procedurală într-un termen-limită mai scurt (articolul 129 din Codul de procedură civilă).

Un termen poate fi prelungit la cerere, dacă partea care beneficiază de prelungire se află în imposibilitatea de a întreprinde o acțiune procedurală la termenul stabilit, din motive inevitabile sau foarte serioase, și, în special, dacă aceasta ar suporta prejudicii ireparabile în lipsa unei prelungiri [articolul 128 alineatul (2) din Codul de procedură civilă]. Termenele nu pot fi prelungite prin acord între părți [articolul 128 alineatul (1) din Codul de procedură civilă].

Citațiile sunt însă legate, în general, de o anumită dată. Prin urmare, modificarea „termenelor de citare” sau a „datelor speciale” nu se aplică în cazul citațiilor.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Dreptul procesual civil din Austria nu prevede în mod expres că termenele, în măsura în care pot fi prelungite (a se vedea întrebarea 13), ar trebui prelungite în funcție de domiciliu sau de reședința obișnuită. Totuși, aceste circumstanțe pot fi invocate ca unul dintre motivele pentru care se solicită o prelungire de la caz la caz.

În plus, dreptul procesual civil din Austria nu prevede, în principiu, termene legale diferite pentru părți în funcție de domiciliul, reședința obișnuită sau locul de notificare sau de comunicare.

În cazul în care dispozițiile speciale stabilesc termene care diferă în funcție de domiciliu [de exemplu, articolul 411 alineatul (2) din Codul privind procedura de executare (*Exekutionsordnung*)], acestea sunt legate în mod explicit de acest criteriu și nu prevăd că notificarea sau comunicarea într-un alt loc ar reduce sau ar prelungi termenul. În cazul în care dispozițiile speciale prevăd termene diferite în funcție de locul de notificare sau comunicare [de exemplu, articolul 123 din Legea generală privind înregistrarea funciară (*Allgemeines Grundbuchsgesetz*)], acestea sunt legate în mod explicit de acest criteriu și nu prevăd că un anumit domiciliu, loc sau reședință obișnuită ar scurta sau ar prelungi termenul.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Ca regulă generală, o parte care nu îndeplinește o etapă procedurală la termenul stabilit este împiedicată să îndeplinească respectiva etapă (efect precluziv, articolul 144 din Codul de procedură civilă). Există excepții, precum articolul 289 alineatul (2) din Codul de procedură civilă (care reglementează neprezentarea pentru obținerea de elemente de probă) și articolul 491 din Codul de procedură civilă (care reglementează consecințele neprezentării la o audiere în cadrul unei căi de atac).

Etapetele procedurale efectuate cu întârziere sunt, în general, respinse de drept, dar în anumite cazuri este necesară o cerere (formulată de partea adversă) în acest sens.

Uneori abținerea de a acționa are consecințe specifice în plus față de rezultatele obișnuite. Acestea variază în mod considerabil. Cea mai importantă consecință specifică a faptului că una dintre părți nu acționează este că, în procedurile civile, atunci când o parte nu acționează, cealaltă parte poate, în anumite circumstanțe, solicita o hotărâre pronunțată în lipsă (articolele 396 și 442 din Codul de procedură civilă). Printre alte exemple se numără: dacă niciuna dintre părți nu se prezintă în fața instanței, procedura se suspendă pentru o perioadă de cel puțin trei luni, în conformitate cu articolul 170 din Codul de procedură civilă; dacă solicitantul nu se prezintă într-o procedură matrimonială, cererea poate fi considerată retrasă, dar nu abandonată, la cererea respondentului [articolul 460 alineatul (5) din Codul de procedură civilă].

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Următoarele măsuri reparatorii sunt disponibile pentru a inversa consecințele specifice ale lipsei unui termen limită sau a unei date fixe:

Restabilirea poziției anterioare (articolul 146 și următoarele din Codul de procedură civilă):

Restabilirea poziției anterioare poate fi utilizată pentru a inversa consecințele neprezentării în fața instanței sau ale nerespectării termenului stabilit pentru un act procedural atunci când abaterea imputabilă părții sau reprezentantului acesteia a fost cauzată de un eveniment neprevăzut sau inevitabil, iar partea în cauză sau reprezentantul acesteia nu poartă responsabilitatea sau este responsabil într-o foarte mică măsură pentru respectiva abatere (neglijență minoră). O cerere pentru această măsură reparatorie trebuie depusă în termen de 14 zile de la îndepărtarea obstacolului.

Obiecția (articolele 397a și 442a din Codul de procedură civilă):

Obiecția reprezintă o măsură reparatorie legală ce are drept scop inversarea unei hotărâri pronunțate în lipsă în temeiul articolului 396 și al articolului 442 din Codul de procedură civilă. Ca regulă generală, obiecțiile trebuie adresate instanței care judecă, sub formă de pledoarie pregătitoare, în termen de 14 zile de la comunicarea hotărârii pronunțate în lipsă (termen care nu poate fi prelungit).

Calea de atac (articolul 461 și următoarele din Codul de procedură civilă): O cale de atac poate fi depusă împotriva unei hotărâri pronunțate în lipsă în special pe motivul că nu a existat o nerespectare deoarece se aplică unul dintre motivele de nulitate enumerate la articolul 477 alineatul (1) punctele (4) și (5) din Codul de procedură civilă (notificare sau comunicare incorectă sau lipsa reprezentării părții în cadrul procedurii).

Cu toate acestea, calea de atac pentru declararea nulității nu poate fi întemeiată pe nerespectarea efectivă a unei obligații de către o parte; ca toate măsurile reparatorii legale, aceasta trebuie să se bazeze pe o eroare a instanței, din cauza căreia partea să nu își fi respectat obligația.

■ Ultima actualizare: 29/08/2025

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.